

Marketing lehetőségek a kisméretű biogazdálkodásra

Bortermelők Szlovéniában: Klasztermodell

Maja Djorcev

mdjorcev@utk.edu 2013

Összefoglaló

Az ökológiai borágazat magas színvonalú kézműves termékeket és nyilvánosságot biztosít áruk és szolgáltatások terén, és globális összefüggésben egyre fontosabbá válik. Mint ilyen, ez a bortermeléssel kapcsolatos megközelítés potenciálisan jelentős gazdasági forrást jelent a fejlesztéshez és a helyi, vidéki területek változásának kezdeményezéséhez. A közelmúltban növekvő köz- és tudományos érdeklődés nyilvánult meg az alternatív megközelítések iránt a gazdálkodásban, azonban az ökológiai bortermelést még mindig nem kutatják eléggé.

Ez az értekezést a következők jellemzők, a kihívások és célok vizsgálatára összpontosít: az ökológiai borágazat Szlovéniában tíz résztvevő borász részvételével. Minden egyes a résztvevő bortermelő biotermelő, amely tagja a "klaszternek". A tanulmány résztvevőinek válaszai azt mutatják, hogy míg a klaszterek fontosak a szlovéniai ökológiai bortermelőknek a marketing szempontjából, a jelenlegi klaszterezési gyakorlat hatástalan. Az egyik legnagyobb akadály, amely meggátolja a bio borászokat a klaszterhez csatlakozásban a termelési megközelítések pusztán sokfélesége. Az ökológiai borágazat értelmezése meglehetősen egyszerű, és feltételezi, hogy a különböző megközelítések, mint a szerves, a biodinamikus és a természetes, ugyanazt a nevet viselik "organikus". Ez a heterogenitás az organikus borvidéken belüli repedést okozza: azok a borászok, akik különböző termelési módszereket alkalmaznak, nem motiváltak, hogy együttműködjenek másokkal, akiknek a megközelítései különböznek egymástól. Ezt a problémát az hagyományos borokra vonatkozóan a tanúsítási és szabályozási előírások teszik lehetővé, mely a borok tulajdonságainak széles körű eltérését és bizonyos esetekben az értékvesztését okozzák. A tanulmány megállapításai arra engednek következtetni, hogy a szlovén ökológiai borágazatnak különös figyelmet kell fordítani a különböző gyártási megközelítések összetett természetének megértésére, mely elvezethet az ágazat jövőbeli fejlődéséhez.

A szlovéniai borászati ipar

A szlovén borkészítés körülbelül 2400 évre nyúlik vissza (Prunk, 1994). A modern Szlovénia szőlőtermő területek számítása a forrástól függően változik de 40 000-60 000 hektár szőlő és 25 000 egyed között van az országban több mint 40 000 pincészetet támogató szőlőtermelő (STAT, 2012). A legtöbb ezek a pincészetek kisméretű családi vállalkozás, amelyek a borokat otthoni fogyasztásra készítik. Az egész ország mintegy százmillió liter bort termel évente. Az össztermelésből legalább 90% -át belföldön fogyasztják el (STAT, 2012).

Az elmúlt két évtizedben a szlovéniai borágazat egyike volt a közép- és kelet-európai vezető bortermelőinek (Marks, 2011). Az egykori Jugoszlávia A Szlovén Köztársaság egy apró közép - európai ország, amely a Adriai-tenger és Olaszország, Horvátország, Ausztria és Magyarország között. Ma, Szlovénia négy fő földrajzi makrorégió metszéspontja: az Alpok, a pannon-, a dinár- és a mediterrán térségben (Azman & Kladnik, 2009). Ennek a négy résznek az identitása járul hozzá a fizikailag töredezett tájhoz, amely a szlovén borvidékek különálló jellegét adja. Szlovénia függetlenné vált 1991-ben Jugoszláviától, és példátlan mezőgazdasági korszakot élt át azóta. A borágazaton belüli átmenetet az országban a következetesen kiváló minőségű borok adják. Ezeknek a boroknak a tulajdonságai tükrözik a bennszülött szőlőfajtákat, a borkészítők ismereteit és a régió sajátosságait egyaránt (Brejc, 2010; Jurincic & Bojnec, 2009; Marks, 2011). A gazdag talaj kombinációjának jellemzői, különleges elhelyezkedése és mérsékelt éghajlata lehetővé tette a kifinomult borok előállítását, egyedi jellemzőkkel. Bár a szlovén borászok sikeresek lettek a régióban, a hatástalan marketing továbbra is az egyetlen legnagyobb akadály globális elismerés eléréséhez.

Az elmúlt húsz év során a közép - és Kelet-Európa eltolódott a magasabb minőségű szőlőtermeléstől a legmagasabb hozamú növények telepítése felé (Marks, 2011). Ez a közelmúltbeli prioritási változás súlyosan rányomta a bélyegét a borágazatra, amelyet az új világ "bortermelő országainak" fejlődése befolyásol, amelyek sikere a szőlő és a bor tömegtermelését eredményezte. A z "Új világ" országai jelenleg vezetnek a világ a bortermelésben (Marks, 2011). A verseny az új világ borai körül szlovéniában azt eredményezte, hogy a három legnagyobb pincészet nagyrészt elhagyta a hagyományos gyártási módszereket a tömegtermelés érdekében (Brejc, 2010). Következésképpen, Szlovénia három nagy pincészetéből az ország exportált borának 83% -a származik. Mégis, a legtöbb a Szlovéniában termelt bort belföldön fogyasztják el, összességében a teljes export az össztermelés 6% -át tette ki (ibid). A szlovén borok hatékony exportálása és bradójának növelése a termelés alapvető szerkezetátalakítását és megújítását követeli meg. Szlovénia töredezett birtokszerkezete, a szlovén többségét jelentő bortermelők, akik nem képesek elég nagy mennyiségű bort termelni versenyképesen a globális piacon, ahol az értékesítési volumen az elsődleges siker (Marks, 2011). Ezért mint ilyen, továbbra is magas minőségű borok kistévelő gyártása marad a meghatározó gyártási módszer.

